

LIST ŘÍMANŮM – ODSOUZENÍ POHANŮ (Ř 1:18-32)

VÝKLAD - Ř 1:18-32

V úvodu jsme mluvili o trojím lidu ... židé, pohané, nový rod (křesťané).

? Koho myslíte, že se nejvíce týká ten dnešní text?

- **Máme tu jasný obraz zvláště pohanského světa** (druhá kapitola zase mluví zvláště k Židům).

Ř 1:18-19

Bůh se hněvá a projevuje svůj hněv – není tu, že se hněval, ale dnes už se nehněvá:

- V Písmu dokonce čteme, že ten pravý hněv tato země ještě nepoznala:

(ČSP) **Zjevení Janovo 6:15–17**

15 Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní, každý otrok i svobodný, se ukryli do jeskyň a do horských skal 16 a říkali těm horám a skalám: „Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránka! 17 Neboť přišel veliký den jejich hněvu; kdo bude moci obstát?“

(ČSP) **Nahum 1:6**

6 Před jeho rozhořčením kdo obstojí, kdo obstojí před jeho planoucím hněvem? Jeho zloba se rozlévá jako oheň a skály se před ním třísťí.

(Na okraj:)

Jeho hněv je spravedlivý – není to žádný nevyzpytatelný rozmar (jako u pohanských božstev) – On koná **soud**.

- Bible mluví právním jazykem – všechny důležité Biblické pojmy jsou právními pojmy: Zákon, spravedlnost, řád, smlouva, soud, trest, hřích, milost, ospravedlnění, právo, dědictví, závěť, pečeť, svědectví, svědek, apoštol, zastánce, přímluvce, odpůrce, žalobce, bezzákonnost, ...
- Boží hněv je hněvem soudce.

? Bůh se hněvá – není to v rozporu s Boží láskou?

- Naopak: **Boží hněv namířený vůči zlu je projevem jeho **spravedlnosti a lásky**.**
  - Spravedlivý svatý Bůh, který ví, co je to láska, se hněvá, právě proto, že ví, co je láska – nesnese a nepřehlédne žádnou nepravost a žádný projev nelásky – sobectví.
  - Bůh se také hněvá zvláště proto, že miluje ty, kterým je ubližováno.

Když Bůh svůj hněv projeví, pak ve své dobrotě ještě často očekává, že se lidé v pokání obrátí:

(ČSP) **Zjevení Janovo 9:20–21**

20 Ale ostatní lidé, kteří nebyli těmito ranami zabiti, se neodvrátili od skutků svých rukou: nepřestali se klanět démonům a modlám ze zlata, stříbra, mědi, kamene i dřeva, které nemohou ani vidět ani slyšet ani chodit; 21 neodvrátili se od svých vražd ani od svých čárů, od svého smilstva ani od svých krádeží.

(ČSP) **Ezechiel 18:23**

23 Copak si opravdu přeji smrt ničemy, je výrok Panovníka Hospodina? Nemám snad v oblibě, když se odvrátí od svých cest a bude žít?

Evangelium je to, že **všechen hněv namířený vůči nám Bůh vylil na svého Syna na **kříži**** (pro nás je kříž o Boží lásce – ale v tom je Jeho láska, že namířil veškerý svůj hněv na Syna – sám Bůh se z lásky ve svém Synu postavil mezi svůj spravedlivý hněv a nás => kříž je rovněž o Jeho hněvu vůči nám).

- Když kážeme evangelium, musíme nutně **začít Božím hněvem** – nemůžeme kázat o milosti, když nebudeme před tím kázat o Božím hněvu, soudu a pekle – pak by milost nikdo nepochopil.

V našem dnešním textu čteme, že součástí každé bezbožnosti a nepravosti lidí je **potlačování pravdy** o Bohu, která **je všem zjevná** – dokonce tu čteme, že **Bůh ji všem lidem zjevil**.

- To, že pravda je zjevná a že ji Bůh všem lidem zjevuje, nemusí nutně znamenat, že všichni dobře vědí, co je pravda a naprosto racionálně ji odmítají a nahrazují lží – potlačování pravdy nemusí být to, jak to chápeme v našem řeckém racionálním způsobu myšlení.
- Lidé mohou potlačovat pravdu tím, že odmítají přemýšlet, že nepříjemnou pravdu vytěšňují ze své mysli, protože tuší, že by museli pravdě podřídit svůj život.
- Proto je napsáno: „v **nepravosti** potlačují pravdu“.
- ☹ Stejně jako muž v posteli s cizí ženou v sobě potlačuje pravdu o tom, co slíbil, když vstupoval do manželské smlouvy. Je to stejné, jako když zloděj v sobě potlačuje pravdu o tom, že to, co ukradl, mu nepatří a nemá na to nárok – že ublížil svému bližnímu – jinak by se z toho, co nakradl, vůbec nemohl radovat.
- ☹ Vězeňští kaplani říkají, že kromě skutečně obrácených vězňů, jsou všichni ve svých očích nevinní.
- Slova 18.-19. verše znamenají, že člověk má pravdu na očích a stačilo by jen, aby ji nepotlačoval – ale člověk ji kvůli nepravosti, kterou chce páchat, potlačuje.
- Nevíra v Boha nemá intelektuální, ale morální příčinu – za rozumové důvody se ty morální jenom schovávají.

? O čem se tu mluví? Jakou pravdu Bůh všem lidem učinil zjevnou?

Ř 1:20

Boží věčnou moc a božství mají všichni lidé od stvoření světa až do dneška jasně před očima – když se rozhlédnou a přemýšlejí o přírodě.

- [Podívejme se na nějaký příklad ...]
- Samo **stvoření** je důkazem existence **Stvořitele** → Bůh se do stvoření projektoval.
- Takže když lidé přemýšlejí o Jeho díle, které mají před očima, mají možnost jasně vidět Jeho **moc** a **božství**.
  - Bůh dal člověku smysly a rozum, aby tyto věci poznával – poznávání Boha je i smyslem a náplní věčného života:

(ČSP) **Jan 17:3**

3 A toto je život věčný: Aby poznávali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.

- Důsledkem potlačování pravdy při setkání našich smyslů a rozumu s Jeho dílem, je toto: **„jsou bez výmluvy“**.
  - Neexistuje polehčující okolnost, že někdo o Bohu nevěděl, protože nikdy neslyšel evangelium => nikdo nemůže na soudu použít argument, že o Bohu nevěděl, protože mu o něm nikdo neřekl.
  - Základní poznání, vedoucí k pokoře a uctívání Boha je **univerzální** – naprosto jasně je to řečeno v následujícím verši.

Ř 1:21

„Ačkoli **poznali Boha**“ ← zde je řečeno, že všichni (i když nechtě) „poznali Boha“.

Pak vidíme, co měli udělat a neudělali a čím to pro člověka končí.

- Je morální a správné, aby člověk, který poznává Boha, Boha **oslavil** a projevil Mu **vděčnost** – což neudělali.
  - Člověk dobře ví, co je sláva i vděčnost, protože sám tyto věci vyžaduje.

Protože lidstvo nedělá to, co je přirozené, správné a smysluplné, zbývá už jen to, co je marné a špatné.

☹ Když odmítnu světlo, musím se nutně ocitnout ve tmě.

- Je tu konstatováno, že bezbožný člověk má vážný problém s **hlavou** a se **srdцем** – mysl upadla do marnosti a srdce do temnoty.

Jasná diagnóza skutečného bláznovství – skuteční blázni jsou totiž přesvědčeni, že jsou normální – proti vší objektivní pravdě tvrdí, že jsou moudří.

☹ To je přesně to co pozorujeme u intelektuálních špiček ve světě: lidé odmítají to nejrozumnější vysvětlení světa a při tom říkají: „je to rozumné, logické a vědecky potvrzené“ (- ani jedno z toho není pravda).

(ČSP) **Žalm 14:1–3**

1 ... Blázen si v srdci říká: Bůh není. Lidé jednají zvráceně, páchají ohavné činy. Není, kdo by činil dobro. **2** Hospodin shlíží z nebes na lidské syny, aby viděl, zda je někdo rozumný, zda někdo hledá Boha. **3** Všichni se společně odvrátili a jsou zvrácení. Není, kdo by činil dobro, není ani jednoho.

- (Totéž se opakuje v Žalmu 53:2–4 – a totéž později uvidíme i v listu Římanům ve 3. Kapitole.)

? O čem se tu mluví?

- O **modlářství**.

Jestliže člověk byl stvořen se schopností uctívat a projevovat vděčnost – musel tuto schopnost namířit k jiným věcem.

- Schopnost a potřeba někoho uctívat a připsat někomu slávu vedla člověka k **modlářství**.
- To je ta **marnost** a temnota, o které se mluví v předcházejícím 21. verši – marnost je totiž biblickým synonymem model.

(ČSP) **Izajáš 44:9–20**

9 Ti, kdo vytvářejí tesané modly, jsou všichni marnost a jejich vzácnosti jim neprospějí. Jsou jejich svědky: Nic nevidí ani nevědí — jsou jim k zahanbení. **10** Kdo by formoval boha nebo odlil modlu, když mu to nijak neprospěje? **11** Hle, všichni jeho společníci se budou stydět. Řemeslníci jsou jen lidé. Ať se všichni shromáždí, ať se postaví. Budou se bát a stydět spolu. **12** Kovář dělá sekeru, pracuje s uhlím a formuje ji kladivy. Dělá to svou silnou paží, navíc hladoví, až je vysílený, nepije vodu a je unavený. **13** Tesař roztáhl míru, vyznačuje modlu rudkou, upravuje ji dláty a kružidly ji vyznačuje. Zhotoví ji jako napodobeninu muže, jako krásného člověka, aby ji usadil v domě. **14** Pokácel si cedry nebo vzal cypřiš či dub, který si nechal vyrůst mezi lesními stromy. Vysadil vavřík a déšť mu dá vzrůst. **15** Pak to je člověku k topení — vzal z toho, aby se zahřál, také zatopí a napeče chléb; také udělá boha a bude se klanět: Zhotovil si tesanou modlu, aby se před ní rozprostíral tváří k zemi. **16** Polovinu toho spálil v ohni: Tedy na polovině upeče maso, sní pečení a nasytí se. Také se zahřeje a řekne: Výborně, zahřál jsem se a užil jsem si tepla! **17** A z toho, co zbylo, udělal boha, svoji tesanou modlu. Bude se před ní rozprostírat tváří k zemi, klanět se a modlit se k ní: Vysvobod' mě, protože jsi můj bůh! **18** Nic nevědí a ničemu nerozumějí, protože zalepil jejich oči, aby neviděli, a jejich srdce, aby nerozuměli. **19** Nepřijde mu to na mysl, nemá poznání ani rozum, aby si řekl: Polovinu toho jsem spálil v ohni, také jsem napekl na řeřavém uhlí chléb. Upeču maso a sním ho, ze zbytku mám zhotovit ohavnost a před dřevěným špalkem se mám rozprostírat tváří k zemi? **20** Sytí se popelem, svedená mysl ho odklání stranou. Nevysvobodí svou duši ani si neřekne: Není to, co je v mé pravici, falešné?

(ČSP) **Izajáš 41:29**

29 Hle, jsou samá špatnost, jejich díla jsou nicota, jejich modly jsou větrem a marností.

Důsledkem bláznovství jsou vnější projevy – člověk se klaní a slouží stvoření, místo Stvořiteli (tak lze nejlépe definovat, co je to modlářství).

☹ Jestliže takto rozumíme pojmu modlářství, můžeme mezi modláře s klidem zahrnout i ateisty: Slouží ateisté tvorstvu místo stvořiteli? Jistě. (A máte námět na rozhovor s ateistou – můžete ho vyprovokovat tím, jak Bible definuje jeho modlářství.)

Modlářstvím se člověk prohřešuje vůči svému Stvořiteli:

? Jakému hříchu člověka proti člověku se modlářství nejvíce podobá (lži, krádeži, smilstvu, vraždě)?

Modlářství je **duchovní smilstvo**:

(ČSP) **Jeremjáš 3:6–10**

6 Ve dnech krále Jóšijáše mi Hospodin řekl: Viděl jsi, co páchala izraelská odpadlice? Chodila na každou vyvýšenou horu, pod každý zelený strom a tam smilnila. **7** Řekl jsem si: Po tom všem, co učinila, se ke mně navrátí. Ale nenavrátila se. Její nevěrná judská sestra to viděla. **8** Viděl jsem to, vždyť právě proto, že izraelská odpadlice cizoložila, jsem ji propustil a dal jsem jí rozlukový lístek. Ale její nevěrná judská sestra se nebála a také ona chodila a smilnila. **9** Pro lehkost, s jakou smilnila, znesvětila zemi; cizoložila s kamenem i se dřevem. **10** A ani po tom všem se ke mně její nevěrná judská sestra nenavrátila celým svým srdcem, nýbrž jen falešně, je Hospodinův výrok.

(ČSP) **Zjevení Janovo 2:20**

20 Ale to mám proti tobě, že trpíš ženu Jezábel, která si říká prorokyně, vyučuje a svádí mé otroky, aby smilnili a jedli maso obětované modlám.

- **Modlářství** a **smilstvo** je stejný hřích, stejné bláznovství, stejná porucha, stejná zvrácenost – sklon k modlářství je i sklonem ke smilstvu.
- Ale modlářství není jen smilstvem vůči Bohu, ale i duchovní krádeží, duchovní vraždou, duchovním nectěním otce a matky, duchovním vydáváním falešného svědectví a hříšnou touhou ← tím vším lidé ubližují a křivdí Bohu.

Ř 1:24

Bůh nechal duchovní smilstvo dopadnout na lidskou hlavu. Nechal zakusit člověka jeho převrácenost na jeho vlastním těle.

☹ Člověk si může uvědomit své jednání, až když ho zakusí sám na sobě.

- Smilstvo, které naplnilo lidské srdce a mysl nedopadá jen na Boha, ale i na člověka – člověk je vydán napospas svému zvrácenému srdci a na vlastní kůži zakouší, svou zvrácenost – je to **trest**.
- Lidé dostávají **zaslouženou odplatu na vlastních tělech**.
  - Jakýkoliv jiný sexuální vztah, než vztah muže a ženy, kteří žijí ve věrném manželství, je nešťastný – nevěra činí lidi nešťastnými, deviace jsou neštěstí.
  - Smilstvo přináší lidem krutou a trvalou bolest a špínu.

Duchovní smilstvo je příčinou tělesného smilstva.

? Znali jste toto tajemství lidské zvrácenosti a sexuálních deviací?

☹ To nádherně vysvětluje i mnohé změny v dnešním světě.

(Na okraj:)

- U člověka existuje úzká souvislost mezi **modlářstvím**, **okultismem** a **smilstvem** – kde se objeví jedna z těchto věcí, tam najdete i druhou a třetí.
- ▶ Když na počátku Bůh stvořil člověka jako dokonalého, věnoval zvláštní pozornost manželství.
- ▶ Když se zde v listu Římanům mluví o duchovním úpadku lidstva, věnuje se zvláštní pozornost smilstvu.

Ř 1:26-27

Zde se mluví o pravých příčinách **sexuálních deviací**.

☹ To vnáší skutečné světlo do otázek dnes aktuálně propíraných v médiích. I do genderové ideologie.

- (Na okraj: Je možné, že princip zmíněný ve 26.-27. verši se týká celého lidstva ... že výskyt deviací je přímo úměrný stavu dané kultury a že jedinci přicházejí již na svět poškození.)

Ř 1:28

- ▶ Pravým úkolem pro **lidskou mysl** je poznávat Boha.

- ▶ Když ji člověk odejme tento smysl a účel – její vakuum naplní věci, které jsou s Božím řádem stvoření nekompatibilní (neslučitelné).
- A protože mysl je zdrojem pro naše skutky – výsledkem jsou tyto:

Ř 1:29-31

Není co dodat.

- Je to přesná charakteristika lidstva a každý potomek Adamův se v tom najde.
- Příčina tohoto stavu je duchovní: potlačování pravdy o Bohu, uctívání stvoření místo Stvořitele, což je modlářství.

Ř 1:32

? Jak lidé poznali, že ti kdo dělají takové věci, jsou hodni smrti?

- Adam, Eva a po nich všichni umíráme – člověk, který by nepotlačoval pravdu, by mohl dojít poznání, proč umíráme – jsme toho hodni.
- Každá kultura trestá podobná jednání – existují přece tresty smrti, války, Boží tresty ...
- ☹ Sami si hříchy omlouváme – ale když nám někdo ublíží – chceme vraždit.
- Pro každého člověka existují u druhých lidí věci hodné smrti.

- Když apoštol Pavel mluvil k aténským filosofům, řekl jim:

(ČSP) **Skutky 17:31**

31 Neboť (Bůh) ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit obydlený svět skrze muže, kterého k tomu určil. Všem o tom poskytl důkaz tím, že jej vzkřísil z mrtvých.“ (Pavel nepotřeboval pohanským filosofům vysvětlovat, za co bude Bůh soudit svět – tohle bylo všem jasné.)

Ale lidem nestačí, že sami dělají věci hodné smrti, ale často to ještě druhým **schvalují** ...

- Což je zvrácenost „na druhou“.

DOMÁCÍ ÚKOL:

Nastudujte si Ř 2:1-29 a pište si poznámky – příště si to společně vyložíme.